Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 26 januari 2017 *

”Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 — Import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien — Utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som införts på import av cyklar med ursprung i Kina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 13 — Kringgående — Artikel 18 — Bristande samarbete — Bevis — En rad samstämmiga indicier — Motstridiga skäl — Bristande motivering — Åsidosättande av processuella rättigheter”

I de förenade målen C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P,

angående tre överklaganden enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 27 maj, den 29 maj respektive den 1 juni 2015,

Maxcom Ltd, Plovdiv (Bulgarien), företrätt av L. Ruessmann, avocat, och J. Beck, solicitor,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

City Cycle Industries, Colombo (Sri Lanka), företrätt av T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, och F.-C. Laprévote, avocat,

sökande i första instans,

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av S. Boelaert, därefter av H. Marcos Fraile och B. Driessen, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwälte,

svarande i första instans,

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland och M. França, båda i egenskap av ombud,

intervenient i första instans (C-248/15 P),

och

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland och M. França, båda i egenskap av ombud,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

* * Rättegångsspråk: engelska.

City Cycle Industries, Colombo, företrätt av T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, och F.-C. Laprévote, avocat,

sökande i första instans,

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av S. Boelaert, därefter av H. Marcos Fraile och B. Driessen, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwälte,

svarande i första instans,

Maxcom Ltd, Plovdiv, företrätt av L. Ruessmann, avocat, och J. Beck, solicitor,

intervenient i första instans (C-254/15 P),

och

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av S. Boelaert, därefter av H. Marcos Fraile och B. Driessen, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwälte,

sökande,

i vilket de andra parterna är:

City Cycle Industries, Colombo, företrätt av T. Müller-Ibold, Rechtsanwalt, och F.-C. Laprévote, avocat,

sökande i första instans,

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland och M. França, båda i egenskap av ombud,

intervenient i första instans,

Maxcom Ltd, Plovdiv, företrätt av L. Ruessmann, avocat, och J. Beck, solicitor,

intervenient i första instans (C-260/15 P),

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (referent) och C. Lycourgos,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitiesekreterare: handläggaren V. Giacobbo-Peyronnel,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 2 juni 2016,

och efter att den 22 september 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Maxcom Ltd, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen har yrkat att domstolen ska upphäva Europeiska unionens tribunals dom av den 19 mars 2015, City Cycle Industries/rådet (T-413/13, ej publicerad, EU:T:2015:164, nedan kallad den överklagade domen), där tribunalen ogiltigförklarade artikel 1.1 och 1.3 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte (EUT L 153, 2013, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den mån den rör City Cycle Industries (nedan kallat City Cycle).

Tillämpliga bestämmelser

2 De bestämmelser om Europeiska unionens tillämpning av antidumpningsåtgärder som var i kraft vid tiden för de faktiska omständigheterna i målet återfanns i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2012 av den 12 december 2012 (EUT L 344, 2012, s. 1) (nedan kallad grundförordningen).

3 Artikel 13 i grundförordningen hade följande lydelse:

”1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt. Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsatser i de länder som omfattas av åtgärder. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeland och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper, samt sändning av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeländer, exportörers omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till gemenskapen via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre än den som är tillämplig på producenternas produkter, och, under de omständigheter som anges i punkt 2, hopsättning av delar genom en hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland.

2. En hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland ska anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om

a) verksamheten påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna,

b) delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten; dock ska kringgående inte i något fall anses ske när ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden, och

c) tullens positiva verkningar undergrävs i fråga om priser eller kvantiteter av den hopsatta likadana produkten och det finns bevis för dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter.

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom en förordning från kommissionen, genom vilken tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Undersökningarna ska utföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och ska slutföras inom nio månader. Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om detta efter samråd med rådgivande kommittén. Förslaget ska antas av rådet såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med denna artikel.

4. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 14.5 eller av åtgärder. En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför gemenskapen, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom gemenskapen, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte har något samband med en producent som omfattas av åtgärder.

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén eller beslut av rådet om införande av åtgärder, och den ska vara giltig under den period och på de villkor som anges i beslutet.

…”

4 I artikel 18 i förordningen stadgades följande:

”1. I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter.

…

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.”

Bakgrunden till tvisten och den omtvistade förordningen

5 Bakgrunden till tvisten beskrivs i punkterna 1-28 i den överklagade domen. I de delar det är relevant för förevarande mål kan den sammanfattas enligt följande.

6 Den 14 augusti 2012 mottog kommissionen en begäran från Europeiska federationen av cykeltillverkare (EBMA), som därvid företrädde tre unionstillverkare av cyklar, om undersökning av ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts på import av cyklar med ursprung i Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 av den 3 oktober 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 261, 2011, s. 2).

7 Den 25 september 2012 antog kommissionen förordning (EU) nr 875/2012 om inledande av en undersökning beträffande ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 på import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte, och om registrering av sådan import (EUT L 258, 2012, s. 21).

8 Den 26 september 2012 underrättade kommissionen City Cycle, ett bolag etablerat i Sri Lanka som exporterar cyklar till unionen, om att en undersökning hade inletts och sände över ett formulär för ansökan om befrielse från tull med stöd av artikel 13.4 i grundförordningen. City Cycle anmodades att besvara formuläret senast den 2 november 2012. Företaget gav in sitt svar till kommissionen den 30 oktober 2012.

9 Den 21 januari 2013 gjorde kommissionen ett kontrollbesök i City Cycles lokaler.

10 Den 31 januari 2013 underrättade kommissionen City Cycle om att den ämnade tillämpa artikel 18 i grundförordningen.

11 Den 21 mars 2013 sände kommissionen en handling med allmän information om sina slutsatser rörande omlastning och hopsättningsverksamhet till City Cycle och till de lankesiska och kinesiska myndigheterna och angav där att den ämnade föreslå att de antidumpningsåtgärder som införts på import av cyklar med ursprung i Kina skulle utvidgas till att även omfatta import av cyklar med ursprung i Sri Lanka. I den handlingen avslog kommissionen också City Cycles ansökan om befrielse från tull.

12 Den 29 maj 2013 antog rådet den omtvistade förordningen.

13 I skälen 35–42 i den omtvistade förordningen påpekade rådet, vad gällde graden av samarbete från de lankesiska företagen, att av de fyra företag som hade ansökt om befrielse enligt artikel 13.4 i grundförordningen kunde endast tre anses ha samarbetat. Av dessa tre företag hade ett återkallat sin ansökan om befrielse och de övriga två hade inte samarbetat på ett tillfredsställande sätt. Slutsatserna avseende dem fastställdes därför på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

14 I skäl 58 i förordningen fann rådet att det förelåg en förändring i handelsmönstret mellan Sri Lanka och unionen i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen.

15 I skälen 77–82 i den omtvistade förordningen analyserade rådet arten av de kringgåenden som lett till denna förändring i handelsmönstret mellan detta tredjeland och unionen.

16 Beträffande omlastning anges följande i skälen 77–79 i den omtvistade förordningen:

”(77) De inledningsvis samarbetsvilliga företagen i Sri Lanka hade en export som uppgick till 69 % av den totala exporten från Sri Lanka till unionen under referensperioden. För tre av de sex inledningsvis samarbetsvilliga företagen kunde undersökningen inte visa på någon omlastningsverksamhet. För den återstående exporten till unionen förekom inget samarbete, enligt förklaringen i skälen 35–42.

(78) Sett till den förändring i handelsmönstret som fastställdes i skäl 58 mellan Sri Lanka och unionen i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen och det faktum att inte alla tillverkare/exportörer i Sri Lanka gav sig tillkänna och/eller samarbetade kan slutsatsen dras att exporten från dessa tillverkare/exportörer kan hänföras till omlastningsverksamhet.

(79) Förekomsten av omlastning av varor med kinesiskt ursprung via Sri Lanka bekräftas således.”

17 I skälen 81 och 82 i den förordningen påpekade rådet att förekomst av hopsättningsverksamhet i den mening som avses i artikel 13.2 i grundförordningen inte hade fastställts.

18 I skälen 92, 96 och 110 i samma förordning fann rådet för det första att det inte fanns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än att undvika de gällande antidumpningsåtgärderna, för det andra att dessa åtgärder undergrävs och för det tredje att dumpning förekom sett till det tidigare fastställda normalvärdet.

19 Rådet drog utifrån detta slutsatsen, i skäl 115 i den omtvistade förordningen, att det skett ett kringgående i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen, genom omlastning via Sri Lanka.

20 Enligt artikel 1.1 i den omtvistade förordningen utvidgades den slutgiltiga antidumpningstull på 48,5 procent som föreskrivs i artikel 1.2 i genomförandeförordning nr 990/2011 till import av cyklar som avsänts från Sri Lanka, oavsett om deras deklarerade ursprung är i detta land eller inte. Artikel 1.3 i den förordningen föreskriver att utvidgade tullar ska tas ut på import som registrerats i enlighet med förordning nr 875/2012.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

21 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 9 augusti 2013 väckte City Cycle talan om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och 1.3 i den omtvistade förordningen, i den mån de bestämmelserna rör företaget.

22 Genom särskild handling som gavs in till tribunalens kansli begärde City Cycle att målet skulle handläggas skyndsamt, enligt förfarandet i artikel 76a i tribunalens rättegångsregler i deras lydelse vid tidpunkten för förfarandet i den instansen. Begäran om skyndsam handläggning bifölls genom tribunalens beslut (sjunde avdelningen) av den 8 oktober 2013.

23 Kommissionen ansökte, genom handling som inkom till tribunalens kansli den 17 oktober 2013, om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden. I beslut av den 11 november 2013 biföll ordföranden för tribunalens sjunde avdelning kommissionens interventionsansökan. Med hänsyn till artikel 76a.2 andra stycket i tribunalens rättegångsregler i deras lydelse vid tidpunkten för förfarandet i den instansen, tilläts dock kommissionen inte att inge en interventionsinlaga.

24 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 19 mars 2014 ansökte Maxcom om att få intervenera till stöd för rådets yrkanden. Genom beslut av den 16 juli 2014 biföll tribunalens sjunde avdelning denna ansökan.

25 Den 25 juni 2014 begärde kommissionen att få ge in en interventionsansökan med stöd av artikel 64 i tribunalens rättegångsregler i deras lydelse vid tidpunkten för förfarandet i den instansen. Tribunalen avslog den begäran.

26 Till stöd för sin talan åberopade City Cycle fem grunder. Den första grunden avsåg en överträdelse av artiklarna 13.1 och 18.1 i grundförordningen. City Cycle bestred genom den första grundens första del rådets slutsats att det förelåg en förändring i handelsmönstret. Genom den första grundens andra del ifrågasatte City Cycle rådets slutsats, i bland annat skäl 78 i den omtvistade förordningen, att företaget hade varit inblandat i omlastning. Den andra grunden avsåg åsidosättande av artikel 18 i grundförordningen, av proportionalitetsprincipen och av motiveringsskyldigheten. Den var riktad mot rådets överväganden rörande bristande samarbete från City Cycles sida. Den tredje grunden avsåg åsidosättande av omsorgsprincipen och principen om god förvaltningssed samt artikel 18.4 i grundförordningen och City Cycles rätt till försvar. Den syftade till att visa att rådet dels inte på lämpligt sätt hade informerat om sin avsikt att avslå företagets ansökan om befrielse, dels inte hade gett företaget fullständig tillgång till handlingarna. Den fjärde grunden avsåg åsidosättande av likabehandlingsprincipen. City Cycle anförde där att företaget hade diskriminerats jämfört med en av konkurrenterna som använde samma affärsmodell. Den femte grunden avsåg åsidosättande av artikel 13.1 i grundförordningen och av likabehandlingsprincipen. Den var riktad mot rådets konstaterande att det förekommit dumpning.

27 Vid förhandlingen vid tribunalen bestred kommissionen för sin del att ogiltighetstalan över huvud taget kunde prövas i sak och gjorde gällande att City Cycle varken var en lankesisk tillverkare eller exportör, utan ett lokalt tjänsteföretag som agerade för ett kinesiskt företags räkning.

28 I den överklagade domen underkände tribunalen kommissionens invändning om rättegångshinder. I sak fann tribunalen att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg den första grundens första del och den andra, den tredje och den femte grunden.

29 Däremot biföll tribunalen talan såvitt avsåg den första grundens andra del. Till stöd för den delgrunden hade City Cycle anfört bland annat att skäl 78 i den omtvistade förordningen innehöll en oriktig bedömning. Tribunalen bedömde för det första, i punkterna 82–97 i den överklagade domen, de upplysningar som City Cycle uppgett under förfarandet. Tribunalen fann att dessa upplysningar inte kunde styrka att företaget faktiskt exporterade cyklar med ursprung i Sri Lanka eller uppfyllde villkoren i artikel 13.2 i grundförordningen.

30 För det andra fann tribunalen, i punkt 98 i den överklagade domen, likväl att rådet inte hade tillräckligt underlag för sin slutsats, i punkt 78 i den omtvistade förordningen, att City Cycle ägnade sig åt omlastningar.

31 För det tredje fann tribunalen, i punkt 99 i den överklagade domen, att det inte kunde uteslutas att City Cycle, bland allt sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering fanns än införandet av den ursprungliga antidumpningstullen, i den mening som avses i artikel 13.1 andra stycket i grundförordningen, ägnade sig åt omlastningar. Enligt tribunalen kunde rådet inte av den omständigheten att City Cycle inte kunnat visa att det faktiskt var en lankesisk cykeltillverkare eller uppfyllde villkoren i artikel 13.2 i grundförordningen dra slutsatsen att företaget utfört omlastningar. Någon sådan möjlighet framgår nämligen på intet sätt av grundförordningen eller av rättspraxis.

32 Tribunalen biföll således talan såvitt avsåg den första grundens andra del. Det fanns därmed inte anledning att pröva City Cycles övriga två invändningar.

33 Tribunalen ogiltigförklarade följaktligen artikel 1.1 och 1.3 i den omtvistade förordningen i den mån den avser City Cycle.

Parternas yrkanden och förfarandet vid domstolen

34 Maxcom har genom sitt överklagande i mål C-248/15 P yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen såvitt avser den första grundens andra del,

— helt underkänna den första grunden som City Cycle anförde vid tribunalen, och

— förplikta City Cycle att ersätta Maxcoms rättegångskostnader avseende överklagandet och interventionen vid tribunalen.

35 Kommissionen har genom sitt överklagande i mål C-254/15 P yrkat att domstolen ska

— upphäva den överklagade domen, ogilla talan i första instans och förplikta City Cycle att ersätta rättegångskostnaderna, eller

— i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta frågan om rättegångskostnader i båda instanserna anstå.

36 Rådet har i sitt överklagande i mål C-260/15 P yrkat att domstolen ska

— upphäva denna överklagade domen, ogilla talan i första instans och förplikta City Cycle att ersätta rådets rättegångskostnader i båda instanserna, eller

— i andra hand, återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta frågan om rättegångskostnader i båda instanserna anstå.

37 I sin svarsskrivelse i målen C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P har City Cycle yrkat att domstolen ska

— ogilla överklagandena i deras helhet, eller

— i andra hand, delvis ogiltigförklara artikel 1.1 och 1.3 i den omtvistade förordningen, i den mån de bestämmelserna utvidgar antidumpningstullen för import av cyklar med ursprung i Kina till att omfatta City Cycle och avslår ansökan om befrielse från denna tull, samt

— förplikta Maxcom, rådet och kommissionen att ersätta City Cycles rättegångskostnader i båda instanserna, och

— vidta varje annan åtgärd som domstolen finner lämplig.

38 Domstolens ordförande beslutade den 4 augusti 2015 att förena målen C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av överklagandena

39 De grunder som Maxcom, rådet och kommissionen har anfört överlappar i stor uträckning varandra och kan indelas i fyra grupper.

40 För det första har kommissionen hävdat att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte bedöma om City Cycles talan kunde prövas i sak. För det andra har Maxcom, rådet och kommissionen anfört att tribunalen gjorde sig skyldig till flera fall av felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 13.1 i grundförordningen. För det tredje har rådet och kommissionen anfört att den överklagade domen är bristfälligt motiverad och att motiveringen är motstridig. Rådet har också gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna i målet. Kommissionen har för det fjärde gjort gällande att tribunalen åsidosatte dess processuella rättigheter.

Grunden om felaktig rättstillämpning genom att tribunalen underlät att yttra sig om talans upptagande till sakprövning

Parternas argument

41 Kommissionen har anfört att tribunalen inte prövade om talan kunde prövas i sak, utan att den som svar på kommissionens argument vid förhandlingen endast konstaterade, i punkt 43 i den överklagade domen, att kommissionen i egenskap av intervenient inte hade rätt att göra en invändning om rättegångshinder, vidare, i punkt 44 i domen, att detta hade framförts i ett synnerligen sent skede av processen och dessutom, i samma punkt, att kommissionen endast framfört rena antaganden, utan stöd av bevisning.

42 Enligt kommissionen strider tribunalens beslut att inte pröva huruvida talan kan prövas i sak mot domstolens praxis, enligt vilken rättegångshinder ska tas upp av unionsdomstolarna ex officio. Att kommissionen inte kunde göra sin invändning om rättegångshinder förrän vid förhandlingen berodde dessutom på tribunalens beslut att inte låta den ge in en interventionsinlaga. Kommissionen har också understrukit att tribunalen borde ha känt till, utifrån handlingarna i målet, att City Cycle inte hade visat att det tillverkade eller exporterade cyklar.

43 City Cycle har bestritt kommissionens argument.

Domstolens bedömning

44 Tribunalen angav inledningsvis, i punkterna 42 och 43 i den överklagade domen, att eftersom kommissionen hade intervenerat till stöd för rådets yrkanden och rådet inte hade invänt mot att talan prövades i sak, hade kommissionen inte rätt att göra en invändning om detta rättegångshinder, och tribunalen var inte skyldig att pröva den. Tribunalen konstaterade vidare, i punkt 44 i sin dom, att kommissionen endast hade framfört rena påståenden i detta avseende. Slutligen noterade tribunalen att dessa påståenden hade formulerats i ett synnerligt sent skede av processen.

45 I motsats till vad kommissionen har hävdat underlät tribunalen således inte alls att pröva huruvida talan kunde tas upp till sakprövning. Den prövade kommissionens argument att City Cycle varken var en lankesisk tillverkare eller exportör utan ett lokalt tjänsteföretag som uppträdde för ett kinesiskt företags räkning. Efter den prövningen fann tribunalen dock att kommissionens argument, som denna anfört vid förhandlingen, inte grundade sig på någon ny bevisning rörande förhållandet mellan City Cycle och det kinesiska företaget i fråga och således framstod som rena antaganden. Tribunalen avslog därför kommissionen invändning om rättegångshinder.

46 Tribunalen gjorde sig följaktligen inte skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte pröva om ogiltighetstalan kunde tas upp till sakprövning. Överklagandet kan således inte bifallas på denna grund.

Grunden om felaktig tillämpning av artikel 13.1 i grundförordningen

Parternas argument

47 Den andra gruppen av grunder avser punkterna 98 och 99 i den överklagade domen. Maxcom, rådet och kommissionen anser att de punkterna utgör felaktig rättstillämpning, bestående i att tribunalen inte tillämpade artikel 13.1 i grundförordningen korrekt.

48 För det första har Maxcom och kommissionen klandrat tribunalen för att ha funnit att rådet inte hade stöd för slutsatsen att City Cycle utförde omlastningar utifrån konstaterandet att företaget inte var en verklig lankesisk cykeltillverkare och inte bedrev hopsättningsverksamhet som överskred tröskelvärdena i artikel 13.2 i grundförordningen. Enligt Maxcom är det dock under omständigheter som i förevarande fall – där City Cycle importerat delar av kinesiskt ursprung och exporterat cyklar till unionen utan att visa att företaget var tillverkare eller att dess hopsättningsverksamhet överskred tröskelvärdena i artikel 13.2 i grundförordningen – möjligt att konstatera att omlastning förekom. Maxcom anser vidare att tribunalen ”belönat” City Cycle för att ha lämnat ofullständig, motstridig och okontrollerbar information. Maxcom har anfört att tribunalens bedömning varken är förenlig med grundförordningens syfte eller med domstolens fasta praxis enligt vilken de unionsinstitutioner som ansvarar för att undersöka dumpningsfall och anta antidumpningsåtgärder (nedan kallade unionsinstitutionerna) har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid antidumpningsundersökningar.

49 För det andra har rådet och kommissionen hävdat att tribunalen felaktigt krävt att unionsinstitutionerna ska visa att varje tillverkare/exportör i landet som är föremål för undersökningen ägnar sig åt omlastning, och att den därmed tillämpat en omvänd bevisbörda. Enligt artikel 13.1 i grundförordningen ska unionsinstitutionerna göra en bedömning på landsnivå, inte avseende individuella exportörer, vilket ankommer på tillverkarna/exportörerna. En sådan tolkning skulle också helt förta meningen med artikel 13.4 i grundförordningen. Tribunalen förväxlade också begreppet kringgående med en av dess yttringar, nämligen omlastning. Vidare strider kravet på att omlastning måste konstateras på individuell basis mot domstolens praxis, enligt vilken unionsinstitutionerna har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den fastställer en överträdelse. Slutligen gjorde tribunalen, vid sin prövning av de olika anförda grunderna för ogiltigförklaring, tolkningar som uppenbart stred mot begreppet kringgående.

50 För det tredje har Maxcom, rådet och kommissionen hävdat att även om rådets slutsatser om förekomsten av omlastningar skulle vara felaktig, är det ändå inte motiverat att ogiltigförklara den omtvistade förordningen. Enligt Maxcom motiverar felaktig rättstillämpning, enligt domstolens fasta praxis, att den berörda rättsakten ogiltigförklaras endast om helhetsbedömningen hade utfallit annorlunda utan det felet. Rådet och kommissionen har också påpekat att den överklagade domen ifrågasätter skäl 78 i den omtvistade förordningen, där rådet fann att eftersom inte alla de lankesiska cykeltillverkarna/-exportörerna hade gett sig till känna och inte alla hade samarbetat, kunde exporten från dessa tillverkare/exportörer hänföras till omlastning. Det framgår således av det skälet i förordningen att slutsatsen att det förekommit omlastning via Sri Lanka inte bara grundar sig på slutsatsen att City Cycle ägnade sig åt sådan verksamhet. Kommissionen har därför hävdat att även om rådet gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att påstå att City Cycle var inblandad i omlastning, hade rådet fog för att, på grundval av bevisningen rörande övriga lankesiska tillverkare/exportörer och förändringen i handelsmönstret, finna att omlastningar hade ägt rum i Sri Lanka.

51 City Cycle har bestritt att dessa argument kan prövas i sak, såtillvida de vänder sig mot tribunalens slutsats att det inte fanns tillräckliga bevis för att City Cycle varit delaktigt i omlastning och därmed avser bedömningen av faktiska omständigheter. City Cycle har även bestritt dessa argument i sak.

Domstolens bedömning

– Upptagande till sakprövning

52 Det ska erinras om att domstolen enligt fast rättspraxis varken är behörig att fastställa vilka faktiska omständigheter som är relevanta eller, i princip, att bedöma den bevisning som tribunalen godtog till stöd för dessa omständigheter. Om bevisupptagningen har skett på ett riktigt sätt och de allmänna rättsprinciper och processuella regler som är tillämpliga i fråga om bevisbördan och bevisningen har iakttagits, är det tribunalen ensam som ska bedöma vilket värde som uppgifterna i målet ska tillmätas. Med förbehåll för det fall att bevisningen har missuppfattats utgör denna bedömning således inte en rättsfråga som i sig är underställd domstolens prövning.

53 Ett påstående att tillämpliga bevisregler inte har iakttagits utgör däremot en rättsfråga som kan prövas i ett mål om överklagande (dom av den 10 juli 2008, Bertelsmann och Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkt 44).

54 Genom de invändningar som Maxcom, rådet och kommissionen har anfört till stöd för denna grupp av grunder, har de gjort gällande att tribunalen åsidosatt bevisbördereglerna och det bevisnivå som krävs för att visa att ett kringgående förelegat, enligt artikel 13.1 i grundförordningen. Domstolen kan således inte godta City Cycles argument att denna grupp av grunder inte kan prövas i sak.

– Prövning i sak

i) Inledande synpunkter

55 De invändningar som Maxcom, rådet och kommissionen framställt inom ramen för denna grupp av grunder rör samtliga frågan om bevisbördan och frågan om vilken grad av bevisning som krävs för att styrka kringgående, när en av de berörda parterna, en tillverkare/exportör, inte samarbetat i undersökningen eller inte samarbetat i tillräcklig mån.

56 Enligt domstolens fasta praxis förfogar unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma. Därav följer att domstolsprövningen av denna bedömning är begränsad till en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63 och där angiven rättspraxis).

57 Vad vidare gäller bevisbördan för kringgående, enligt artikel 13.1 i grundförordningen, är kringgående av antidumpningsåtgärder styrkt när fyra villkor är uppfyllda. För det första ska det föreligga en förändring i handelsmönstret mellan ett tredjeland och unionen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och unionen. För det andra ska den förändringen härröra från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen. För det tredje måste det finnas bevisning för att unionens industri lider skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs. För det fjärde måste det finnas bevisning för dumpning.

58 Av artikel 13.3 i grundförordningen framgår att kommissionen ska inleda en undersökning på grundval av bevisning som vid första påseende tycks visa att kringgåenden förekommer. Enligt domstolens praxis fastslår den bestämmelsen principen att bevisbördan för ett kringgående åligger unionsinstitutionerna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 35).

59 Det framgår vidare att lydelsen och systematiken i artikel 13 i grundförordningen att unionsinstitutionerna, för att styrka ett kringgående, ska göra en helhetsbedömning av det tredjeland som berörs av undersökningen av kringgåendet i dess helhet. Däremot behöver de inte, för att styrka ett kringgående, bedöma varje enskild tillverkare/exportörs situation. Den bedömningen ankommer på de enskilda tillverkarna/exportörerna, inom ramen för ansökningar som ges in med stöd av artikel 13.4 i den förordningen.

60 Artikel 13.1 i grundförordningen stadgar nämligen att om det visas att antidumpningsåtgärder kringgås, får dessa åtgärder utvidgas till att bland annat omfatta import av liknande produkter från tredjeländer. Vidare föreskriver artikel 13.4 i den förordningen att tillverkare/exportörer etablerade i det tredjelandet kan beviljas befrielse om de ansöker om detta, om de inte har någon koppling till en tillverkare/exportör som omfattas av antidumpningsåtgärder och kan visa att de inte deltog i kringgående. Bestämmelsen preciserar att ansökningar om befrielse ska vara tillbörligt motiverade.

61 Som rådet och kommissionen har påpekat, gör unionsinstitutionerna enligt artikel 13.1 i grundförordningen sitt konstaterande av att ett kringgående av antidumpningsåtgärderna har skett för tredjelandet som helhet, och det ankommer sedan på varje enskild tillverkare/exportör att visa att dess specifika situation motiverar befrielse med stöd av artikel 13.4 i förordningen.

62 Vad slutligen gäller beviskraven för att styrka ett kringgående vid bristande eller obefintligt samarbete från en part, som är tillverkare/exportör, finns det inte någon bestämmelse i grundförordningen som ger kommissionen befogenhet att under en undersökning av ett eventuellt kringgående tvinga de tillverkare eller exportörer som utpekas i ett klagomål att delta i undersökningen eller att lämna upplysningar. Kommissionen är således beroende av att de berörda parterna samarbetar och lämnar nödvändiga upplysningar frivilligt (dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 32).

63 Detta är skälet till att unionslagstiftaren, i artikel 18.1 i grundförordningen, har föreskrivit att i fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt låter bli att lämna nödvändiga uppgifter eller väsentligen hindrar undersökningen, kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter (dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 33).

64 Vidare föreskrivs i artikel 18.6 i grundförordningen att om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom undanhålls, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

65 I situationer då tillverkare/exportörer över huvud taget inte samarbetar, har domstolen funnit att även om grundförordningen, och särskilt dess artikel 13.3, slagit fast principen att bevisbördan för ett kringgående åligger unionsinstitutionerna, är det emellertid tydligt att artikel 18.1 och 18.6 i förordningen syftar till att lindra denna bevisbörda genom att föreskriva att institutionerna i de fall då de berörda parterna inte samarbetar kan grunda sina slutsatser i en undersökning av ett eventuellt kringgående på befintliga uppgifter och att resultatet kan utfalla mindre gynnsamt för parter som inte samarbetat i denna undersökning än om de hade samarbetat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 35).

66 Domstolen har preciserat att det av artikel 18 i grundförordningen framgår att det inte varit unionslagstiftarens avsikt att fastställa en presumtion för kringgående av åtgärder på grundval av ett bristande samarbete från berörda parters sida och därigenom befria unionens institutioner från alla krav vad avser bevisning. Med beaktande av att det är möjligt att fatta avgöranden, till och med slutgiltiga, på grundval av tillgängliga uppgifter och att behandla parter som inte samarbetar eller som endast samarbetar i begränsad utsträckning mindre gynnsamt än om de hade samarbetat, är det emellertid lika uppenbart att unionsinstitutionerna har rätt att lägga en rad samstämmiga indicier till grund för att fastställa ett kringgående i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen (dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 36).

67 Varje annan lösning skulle kunna äventyra unionens handelspolitiska skyddsåtgärders effektivitet så fort någon vägrar att samarbeta med unionsinstitutionerna inom ramen för en undersökning som syftar till att fastställa ett kringgående (dom av den 4 september 2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, punkt 37).

68 I förevarande fall är det inte samtliga tillverkare/exportörer utan bara en av dem som uppvisat bristande samarbete. Lydelsen i artikel 13.1 i grundförordningen hindrar inte att unionsinstitutionerna kan konstatera ett kringgående av antidumpningsåtgärderna på grundval av en rad samstämmiga indicier när tillverkare/exportörer som står för en betydande del av importen av den berörda produkten till unionen inte har samarbetat eller inte har samarbetat i tillräcklig mån i undersökningen. Dessutom motiverar behovet av att säkerställa de handelspolitiska skyddsåtgärdernas effektivitet, under omständigheter som i förevarande fall, att unionsinstitutionerna har rätt att stödja sig på en sådan rad samstämmiga indicier för att utifrån dessa konstatera ett kringgående, i den mening som avses i nämnda bestämmelse.

69 Även om unionsinstitutionerna har rätt att stödja sig på en sådan rad indicier, måste dessa emellertid enligt artikel 13.1 och 13.3 i grundförordningen var ägnade att visa att de fyra villkoren i punkt 57 ovan är uppfyllda. Vad gäller det andra av de villkoren måste institutionerna förfoga över uppgifter ägnade att styrka att handelsmönstret hade förändrats till följd av bruk, processer och bearbetningar för vilka det inte finns annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än införandet av antidumpningstullen.

ii) Felaktig tillämpning av artikel 13.1 i grundförordningen

70 Det är mot denna bakgrund som domstolen ska pröva om, såsom Maxcom, rådet och kommissionen har hävdat, tribunalens resonemang utgör en felaktig tillämpning av artikel 13.1 i grundförordningen, genom att den i punkt 99 i den överklagade domen fann att rådet inte hade fog för slutsatsen att City Cycle deltagit i omlastningar och därför biföll talan och ogiltigförklarade artikel 1.1 och 1.3 i den omtvistade förordningen i den mån den avser det företaget.

71 Maxcom, rådet och kommissionen har för det första i sak gjort gällande att rådet, i motsats till vad tribunalen fann, hade fog för att i skäl 78 i den omtvistade förordningen dra slutsatsen att sådana omlastningar förekommit utifrån konstaterandet att City Cycle inte var en verklig lankesisk cykeltillverkare och i bedrev hopsättningsverksamhet som överskred tröskelvärdena i artikel 13.2 i grundförordningen. För det andra har de kritiserat tribunalen för att ha krävt att unionsinstitutionerna visar att varje tillverkare/exportör i det land som är föremål för undersökningen ägnar sig åt omlastning och för att därmed ha tillämpat en omvänd bevisbörda. För det tredje har de anfört att även om rådets slutsatser beträffande förekomsten av omlastningar skulle vara felaktiga, var det ändå inte motiverat att ogiltigförklara den omtvistade förordningen.

72 Genom dessa argument har Maxcom, rådet och kommissionen ifrågasatt punkterna 98 och 99 i den överklagade domen. Tribunalen fann där dels att rådet inte hade tillräckligt underlag för att, i skäl 78 i den angripna förordningen, slå fast att City Cycle ägnade sig åt omlastning, dels att den

omständigheten att City Cycle inte kunnat visa att företaget faktiskt var en lankesisk cykeltillverkare eller uppfyllde villkoren i artikel 13.2 i grundförordningen inte automatiskt innebar att rådet kunde dra slutsatsen att City Cycle ägnade sig åt omlastning.

73 I motsats till vad som framgår av Maxcoms, rådets och kommissionens argument och av den överklagade domen, innehåller skäl 78 i den omtvistade förordningen ingen individuell bedömning av eventuella kringgåenden som City Cycle deltagit i.

74 Det skälet ingår i ett avsnitt i förordningen, med rubriken ”Omlastning”, som ägnas åt det andra av de fyra villkoren i punkt 57 ovan. I det avsnittet angav rådet inledningsvis, i skäl 77, att för tre av de sex inledningsvis samarbetsvilliga företagen kunde undersökningen inte visa på någon omlastningsverksamhet. För återstående export till unionen preciserade rådet att inget samarbete hade förekommit. Rådet påpekade därefter, i skäl 78 i förordningen, dels att en förändring av handelsmönstret mellan Sri Lanka och unionen hade slagits fast i skäl 58 i förordningen, dels att inte alla de lankesiska tillverkarna/exportörerna hade gett sig till känna och inte alla hade samarbetat. Rådet drog av detta slutsatsen att dessa tillverkare/exportörers export till unionen kunde hänföras till omlastning. Slutligen fann rådet i skäl 79 i förordningen att det kunde slås fast att det förekom omlastning av varor av kinesiskt ursprung via Sri Lanka.

75 Slutsatsen att det förekom omlastning gäller alltså alla de tillverkare/exportörer som vägrat att samarbeta och grundar sig på ett dubbelt konstaterande, nämligen dels att handelsmönstret förändrats, dels att vissa av tillverkarna/exportörerna inte samarbetat.

76 Som framgår av de principer som uttrycks i punkterna 65–69 ovan, kunde detta dubbla konstaterande varken leda till slutsatsen att City Cycle var delaktigt i omlastningsverksamhet, i egenskap av enskild tillverkare/exportör, eller att sådan verksamhet förekom på landsnivå (Sri Lanka).

77 Även om unionsinstitutionerna vid bristande samarbete har rätt att stödja sig på en rad samstämmiga indicier för att konstatera ett kringgående, finns det emellertid ingen presumtion för kringgående av åtgärder på grundval av ett bristande samarbete från berörda parters sida. Unionsinstitutionerna måste förfoga över uppgifter ägnade att styrka att vart och av de fyra villkoren för kringgående i punkt 57 ovan är uppfyllt, inbegripet det om att handelsmönstret förändrats till följd av kringgåendet. Av detta följer att rådet inte med fog kunde dra slutsatsen att det förekom omlastningar enbart på grundval av vissa tillverkare/exportörers bristande samarbete.

78 Eftersom förändringen av handelsmönstret är det första av de fyra villkor som ska vara uppfyllda för att ett kringgående ska kunna konstateras, kunde rådet inte stödja sig på det konstaterandet som ett underlag för att anse att det andra av de fyra villkoren – att förändringen ska bero på kringgåendet – var uppfyllt.

79 Eftersom rådets dubbla konstaterande i skäl 78 i den omtvistade förordningen inte innebar att institutionen med fog kunde slå fast att City Cycle var inblandat i omlastningsverksamhet, i egenskap av enskild tillverkare/exportör, eller att sådan verksamhet förekom på landsnivå (Sri Lanka), utgjorde det därmed inte felaktig rättstillämpning när tribunalen i punkt 99 i den överklagade domen fann att rådet inte hade fog för slutsatsen att City Cycle gjort omlastningar och till följd av detta biföll talan och ogiltigförklarade artikel 1.1 och 1.3 i den omtvistade förordningen i den mån den avsåg det företaget.

80 I motsats till vad rådet och kommissionen har anfört finns det inget i den överklagade domen som visar att tribunalen avsett att kräva att unionsinstitutionerna styrker att varje tillverkare/exportör ägnar sig åt omlastning. När tribunalen fann att rådet inte kunde slå fast att City Cycle deltagit i omlastningar och delvis ogiltigförklarade den omtvistade förordningen, drog den endast följderna av

att de uppgifter som rådet förfogade över, såsom de beskrivs i skäl 78 i förordningen, inte medgav slutsatsen att det förekom omlastning på landsnivå och inte utgjorde en faktisk grund för att anse City Cycle delaktigt i sådan verksamhet.

81 Mot denna bakgrund kan överklagandet inte bifallas vad avser den andra gruppen av grunder.

Grunderna om bristande motivering, motstridig motivering och missuppfattning av de faktiska omständigheterna

Parternas argument

82 I den tredje gruppen av grunder har Maxcom, rådet och kommissionen hävdat att tribunalen brustit i sin motiveringsskyldighet. Rådet har även åberopat att tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna i målet.

83 Rådet och kommissionen har för det första anfört att den överklagade domen inte är tillräckligt motiverad, eftersom tribunalen där inte förklarade varför rådet åsidosatt artikel 13.1 i grundförordningen. Det går nämligen inte att utläsa av punkterna 98 och 99 i den överklagade domen om det fel som rådet lastades för endast är ett enkelt bedömningsfel eller en uppenbart oriktig bedömning. Tribunalen redogjorde inte heller för varför den bevisning som lagts fram i den instansen, inbegripet tillgängliga uppgifter, inte räckte för att dra slutsatsen att City Cycle ägnade sig åt omlastning.

84 För det andra har Maxcom och kommissionen gjort gällande att domskälen i den överklagade domen är motstridiga. Maxcom har anfört att slutsatserna i punkterna 98 och 99 i den domen motsägs av tribunalens slutsatser beträffande den andra grunden, särskilt övervägandena i punkterna 131 och 135 i domen, enligt vilka uppgifterna från City Cycle var bristfälliga och där invändningen att rådet åsidosatt artikel 18 i grundförordningen, proportionalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten avseende konstaterandet om bristande samarbete från City Cycles sida underkändes. Enligt kommissionen följer det också av punkt 97 i den överklagade domen att den bevisning som City Cycle lade fram inte räckte för att styrka att företaget faktiskt var en exportör av lankesiskt ursprung eller uppfyllde villkoren i artikel 13.2 i grundförordningen. Kommissionen frågar sig hur denna bevisning, om den indikerar att City Cycle ägnar sig åt kringgående genom hopsättningsverksamhet, inte kan styrka att det företaget även deltar i omlastningsverksamhet. Kommissionen har också kritiserat tribunalen för att i punkt 131 i den överklagade domen ha funnit dels att rådet saknade indicier som kunde leda till slutsatsen att City Cycle deltog i omlastning, dels att det fanns en stor mängd tillgängliga uppgifter som visade att City Cycle ägnade sig åt kringgående.

85 För det tredje har rådet anfört att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna i målet. Eftersom omlastning behövde styrkas på landsnivå och City Cycle inte hade rätt till befrielse, var den enda möjliga slutsatsen för tribunalen att City Cycle ägnade sig åt omlastning. Denna missuppfattning framgår också av punkterna 83, 94, 97, 109, 112 och 121 i den överklagade domen beträffande City Cycles ansökan om befrielse, som utesluter att företaget uppfyllde villkoren för att hopsättning i det land som undersökningen avser ska ge produkterna ett lokalt ursprung.

86 City Cycle har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

87 Vad gäller argumentet om bristande motivering erinrar domstolen om att enligt dess praxis ska det av motiveringen till tribunalens dom klart och tydligt framgå hur denna har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för avgörandet och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövning (dom av den 10 april 2014, Areva m.fl./kommissionen, C-247/11 P och C-253/11 P, EU:C:2014:257, punkt 54).

88 Den omständigheten att punkterna 98 och 99 i den överklagade domen inte preciserar om rådets fel endast är ett enkelt bedömningsfel eller en uppenbart oriktig bedömning kan i alla händelser inte medföra att domen upphävs.

89 Domstolen har slagit fast att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Denna prövning inkräktar inte på det stora utrymme för skönsmässig bedömning som dessa institutioner förfogar över på det handelspolitiska området, utan syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som institutionerna har dragit. Det ankommer således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 april 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava m.fl./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P och C-193/14 P, EU:C:2016:209, punkterna 35 och 36 och där angiven rättspraxis).

90 I förevarande fall konstaterade tribunalen, såsom framgår av punkt 79 ovan – utan att detta utgjorde felaktig rättstillämpning – att de uppgifter som rådet grundat sig på för att dra slutsatsen att det förekom omlastning på landsnivå (Sri Lanka) inte stödde den slutsatsen. Beträffande den rättspraxis som punkten ovan hänvisar till, framgår det underförstått men med nödvändighet av punkt 98 i den överklagade domen att tribunalen i den punkten konstaterade att det förelåg en uppenbart oriktig bedömning.

91 Vad gäller den omständigheten att tribunalen inte redogjort för skälen till varför den bevisning som lades fram inför den inte räckte för att konstatera att City Cycle hade ägnat sig åt omlastningsverksamhet, räcker det att påpeka att det argumentet är faktiskt ogrundat. Tribunalen redogjorde nämligen visst för de skälen. I punkterna 98 och 99 i den överklagade domen angav den dels att rådet inte hade något underlag för nämnda slutsats, dels att den slutsatsen inte kan följa av den omständigheten att City Cycle inte hade visat att företaget var en exportör av lankesiskt ursprung eller uppfyllde villkoren i artikel 13.2 i grundförordningen.

92 Av detta följer att argumenten om bristande motivering av den överklagade domen inte kan godtas.

93 Vad därefter gäller påstådda motstridigheter i den överklagade domen, motsägs konstaterandena i punkterna 98 och 99 i domen alls inte av dem avseende den andra grunden, där tribunalen dels angav att de uppgifter som City Cycle lämnat var bristfälliga, dels underkände invändningen att rådet hade åsidosatt artikel 18 i grundförordningen, proportionalitetsprincipen och motiveringsskyldigheten beträffande konstaterandet att City Cycle inte samarbetat. Som framgår av punkt 66 ovan, finns det – även om unionsinstitutionerna vid bristande samarbete har rätt att stödja sig på en rad samstämmiga indicier för att konstatera ett kringgående – ingen presumtion för kringgående av åtgärder på grundval av ett bristande samarbete från berörda parters sida.

94 Vad gäller argumentet angående punkt 97 i den överklagade domen och den omständigheten att bevisningen pekar mot att City Cycle ägnar sig kringgående av antidumpningsåtgärderna genom hopsättningsverksamhet, noterar domstolen bara att den överklagade domen inte säger något om huruvida det företaget sysslat med hopsättning. Det argumentet är således faktiskt ogrundat.

95 Vad gäller den påstådda motstridigheten mellan å ena sidan den omständigheten att rådet saknade underlag för slutsatsen att City Cycle deltog i omlastning och å andra sidan den att det fanns en stor mängd tillgängliga uppgifter som kunde läggas till grund för den slutsatsen, konstaterar domstolen att det argumentet grundar sig på en feltolkning av den överklagade domen. I punkt 131 i den domen underkände tribunalen City Cycles invändning att rådet åsidosatt sin motiveringsskyldighet genom att bland annat underlåta att precisera arten av de tillgängliga uppgifter, i den mening som avses i artikel 18.1 i grundförordningen, som rådet beaktat. Tribunalen fann där alls inte, i motsats till vad kommissionen hävdat, att de tillgängliga uppgifterna gav underlag för slutsatsen att det förelåg ett kringgående. Överväganden i punkt 131 respektive punkt 135 i den överklagade domen är således inte motstridiga.

96 Argumentet att motiveringen av den överklagande domen är motstridig ska följaktligen underkännas.

97 Vad gäller den missuppfattning av de faktiska omständigheterna som rådet åberopat, vill domstolen påpeka att i motsats till vad rådet hävdat framgår det av punkt 79 ovan att omlastning inte kan anses styrkt på landsnivå. Även om rådet anfört att en sådan missuppfattning även framgår av övervägandena i den överklagade domen rörande City Cycles ansökan om befrielse – vilket utesluter att företaget uppfyllde villkoren för att hopsättning i det land som undersökningen avser, ska ge produkterna ett lokalt ursprung – har rådet inte preciserat på vilket sätt tribunalen genom dessa överväganden missuppfattade de faktiska omständigheterna i målet. Detta argument från rådet kan därför inte godtas.

98 Argumentet om missuppfattning av de faktiska omständigheterna ska således underkännas, liksom den tredje gruppen av grunder i sin helhet.

Kommissionens grund om åsidosättande av dess processuella rättigheter

Parternas argument

99 Kommissionen har anfört att tribunalen åsidosatte dess processuella rättigheter genom att inte låta den ge in en interventionsinlaga. Kommissionen har noterat att tribunalen beslutade att bifalla en begäran om skyndsam handläggning, vilket enligt artikel 76a.2 andra stycket i tribunalens rättegångsregler i deras lydelse vid tidpunkten för förfarandet i den instansen utesluter att kommissionen deltar i det skriftiga förfarandet. Tribunalens beslut att bifalla den begäran saknar dock motivering. Tribunalen tog 19,3 månader på sig att meddela dom, vilket kan jämföras med att den genomsnittliga handläggningstiden för ett mål vid tribunalen år 2014 var 23,4 månader.

100 Kommissionen har preciserat att när det visade sig uppenbart att målet var betydligt mer komplext än vad tribunalen förutsåg, begärde kommissionen att få ge in en interventionsinlaga, inom ramen för en åtgärd för processledning. Den begäran avslogs dock, den 9 juli 2014, utan motivering. Sett till den faktiska handläggningstiden vid tribunalen var tribunalens ihärdiga vägran att låta kommissionen yttra sig skriftligen dessutom inte motiverad av behovet att skynda på handläggningen av målet.

101 Slutligen anser kommissionen att de konstateranden från tribunalens sida som enligt kommissionen utgör felaktig rättstillämpning är kopplade till dess undersökningsverksamhet. Dessa konstateranden hade sett annorlunda ut om kommissionen haft möjlighet att uttrycka sin ståndpunkt före förhandlingen.

102 City Cycle har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

103 Vad gäller argumentet om huruvida det var lämpligt av tribunalen att besluta om skyndsam handläggning enligt artikel 76a.2 andra stycket i tribunalens rättegångsregler i deras lydelse vid tidpunkten för förfarandet i den instansen, vill domstolen påpeka att enligt artikel 116.3 i de reglerna måste en intervenient godta målet sådant det föreligger vid tidpunkten för dennes intervention.

104 I förevarande fall gav kommissionen in sin interventionsansökan till tribunalens kansli den 17 oktober 2013, medan City Cycles begäran om skyndsam handläggning hade bifallits genom beslut av den 8 oktober 2013.

105 Kommissionen var följaktligen skyldig att godta målet sådant det förelåg vid tidpunkten för dess intervention, och den kan inte med framgång ifrågasätta beslutet om skyndsam handläggning.

106 Vad vidare gäller tribunalens avslag på klagandens begäran om åtgärder för processledning, är tribunalen enligt fast rättspraxis i princip ensam behörig att avgöra huruvida det föreligger ett eventuellt behov av att komplettera den information som den har tillgång till i anhängiggjorda mål (se dom av den 9 juni 2016, PROAS/kommissionen, C-616/13 P, EU:C:2016:415, punkt 66 och där angiven rättspraxis). Huruvida rättegångshandlingar har något bevisvärde hör till bedömningen av de faktiska omständigheterna, som enbart ankommer på tribunalen och inte kan överprövas av domstolen vid ett överklagande, utom vid missuppfattning av den bevisning som lagts fram vid tribunalen eller om det av handlingarna i målet framgår att de fastställda omständigheterna är materiellt oriktiga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 januari 2016, Heli-Flight/Easa, C-61/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:59, punkt 94 och där angiven rättspraxis).

107 I förevarande fall har kommissionen inte åberopat att den bevisning som lagts fram vid tribunalen har missuppfattats eller att de omständigheter som tribunalen fastställt är materiellt oriktiga. Kommissionen kan därför inte med framgång ifrågasätta tribunalens avslag på dess begäran om åtgärder för processledning.

108 Slutligen har kommissionen påstått att tribunalens konstateranden hade sett annorlunda ut om kommissionen fått uttrycka sin ståndpunkt före förhandlingen. Kommissionen har dock inte preciserat vilka konstateranden från tribunalens sida som den avser eller varför dessa hade sett annorlunda ut.

109 Överklagandet kan följaktligen inte bifallas på förevarande grund.

110 Av vad som anförts följer att överklagandena ska ogillas.

Rättegångskostnader

111 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler gäller i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

112 City Cycle har yrkat att Maxcom, rådet och kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Maxcom, rådet och kommissionen har tappat målet, ska de därför förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandet såväl i första instans i mål T-413/13 som i förfarandena för överklagande.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

1) Överklagandena i målen C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P ogillas.

2) Maxcom Ltd, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta rättegångskostnaderna för City Cycle Industries såväl i förfarandet i första instans i mål T-413/13 som i förfarandena för överklagande.

Underskrifter